

S vodom iz rijeke Jadra u lijepo subotnje popodne krstio je kardinal Kuharić mlade Hrvate iz raznih dijelova Južne Hrvatske. Vodom iz iste rijeke bili su kršteni prije trinaest stoljeća i prvi Hrvati. Rijeka Jadro je naš hrvatski Jordan. Pjevanje solinskog dječjeg pjevačkog zbora za vrijeme sv. mise i krštenja vodila je časna sestra katehistica Dolores Brkić.

Na svečanoj akademiji u crkvi Gospe od zdravlja u subotu 13. IX. bili su prisutni i crkveni i društveni uglednici iz Zagreba, Dalmacije i Splita. Program akademije sastojao se je iz govornog i glazbenog dijela. Govorni dio bili su pozdravi (Kuharić, Franić, Sveti...), a u glazbenom su bila zastupana tri načina pjevanja: pjevanje jednog mješovitog župskog zbora, jednog dječjeg zbora i zbora pjevača tradicionalnog crkvenog pučkog pjevanja. Za pjevanje na akademiji mješovitog župskog zbora Gospe od zdravlja, što ga vodi o. Stanko Romac, najblaže što možemo reći je to da smo taj zbor imali prilike slušati mnogo puta u brojnijem sastavu i s mnogo boljim izvedbama. Zbor je otpjevao četiri skladbe: iz Händelova »Mesije«, Terrabugiovou »Tu es Petrus«, Grđanovu »Proslavit će se Krist« i Rossattijevu »Svečan glas«. Dječji zbor župe sv. Roka u Splitu pjevao je dobro, upravo odlično, gotovo kao nikad do tada. Zborom je ravnala č. s. Ž. Čeko, a za orguljama je bio župnik prof. don Ivan Grubišić; otpjevali su dvije skladbe: Marovićevu »Zvonu zvona Gospe od Otoka« i »Zbor Hrvatica« iz opere *Porin* Vatroslava Lisinskoga.

Muški crkveni pjevački zbor iz Vranjica (za ovu zgodu nešto i pojačan) pod ravnjanjem Tome Bulića i Mirka Mikelića izveo je dva tradicionalna pučka napjeva iz liturgije Velikog tjedna: »Ispovidajte se Bogu bogova« i nekoliko zaziva iz »Litanijsa za križem«. U pjevanju ove druge skladbe pridružili su se svи prisutni i taj napjev ostavio je najdublji dojam na sve, — a bilo je i suza. Nastupe zborova je organizirao i kroz program akademije vodio dr. Petar Zdravko Blažić. Bдijenje na Gospinu Otku počelo je u 21 sat, predvodio ga je nadbiskup Franić, i trajalo je do iza pola noći. U bдijenje su se uključili neokatolici iz Solina i Splita. Pjevanje je predvodio muški zbor iz Solina, psalme su pjevali neokatolici, a solističke dionice don Zdravko Blažić.

U nedjelju 14. IX. prije sv. mise koju je s ostalim biskupima i svećenicima predvodio kardinal Kuharić pred više od pedeset tisuća vjernika, Živko Kusić je promovirao knjigu zbirku soneta *Molitva za milost Slova hrvatske novinarke i pjesnikinje Smiljane Rendić*. Sve sonete u dijaloškoj formi odrecitirali su dr. P. Z. Blažić i dr. Božo Bulat. U njihovo recitiranje uključivao se je kao zvučna kulisa zbor tradicionalnog pučkog pjevanja iz Solina.

Kao što je motto Euharistijskog kongresa u Mariji Bistrici bio *Dodi, Gospode, Maranatha* na Klobučarevu melodiju tako je i ovoga u Solinu bio *Velika nam djela učini Svesilni* na Blažićevu melodiju. Ta dva zaziva često su se pjevala i ispreplitala da bi se pokazalo da je solinsko slavlje nastavak i zaključak onoga u Mariji Bistrici. A i inače, glazbeni repertoar je bio sastavljen tako da puk može što više sudjelovati i tako da puk nešto nova nauči i ponese s ovoga slavlja, zato se pjevalo i »Čuj nas, Majko« i Peranovo »Pučka misa« i »Sva ljubavi mi, Isuse« i »Veselo, braćo, klinimo...« i različiti zazivi, a sve prema novoj pjesmarnici *Pjevajte Gospodu*. Pjevanje puka podržavao je i predvodio veliki mješoviti zbor od preko 180 pjevača iz Solina, Vranjica, Klisa, Mravinaca, Kućina, Kame na i Stobreća. Zborom je ravnao časni starina Toma Bulić a za harmonijem je bila č.s. Dolores Brkić; sve pjevanje je organizirao, predvodio i solističke dionice pjevalo mještanin Petar Zdravko Blažić. Slavlje je završilo s »Lijepom našom« i »Zdravo Djeko«. Dobar razglasni uredaj omogućio je povezivanje brojnog mnoštva. Glazba je, zaista, ovoga puta povezivala sve prisutne i činila slavlje bitno svečanijim.

B.

GLAZBA NA HVARSKOM LITURGIJSKOM SIMPOZIJU

U gradu Hvaru na otoku Hvaru od 4—7. studenog 1986. o 50. obljetnici Prvog liturgijskog kongresa, održan je simpozij s temom: *Liturgijska obnova u Hrvata jučer, danas, sutra, 1936. Hvar 1986*. Za ovaj simpozij, s obzirom na broj sudionika, na obrađivane teme i na organizaciju, moglo bi se reći da je bio naš Drugi liturgijski kongres. Na simpoziju se okupilo preko 160 sudionika, odreda liturgijskih stručnjaka, liturgijskih praktičara, ljubitelja i poznavatelja liturgije i liturgijske problematike. Bilo je tu, dakle, nadbiskupa, biskupa, provincijala, provincijalki, profesora liturgike, drugih profesora, dušobrižnika, redovnika, redovnica, bogoslova i laika. Hvarska biskupija, odnosno hvarska župa, na čelu sa svojim biskupom msgr. Bezmalinovićem i osobito msgr. Joškom Santićem sve su učinili da organizacija i održavanje simpozija u svakom pogledu bude besprijeckorno. O samom simpoziju bilo je i biti će još govora i pisat će se; naše je da ovde ukratko istaknemo glazbeni vid simpozija.

Gоворити о најој литургијској обнови, говорити општо о литургији, а не говорити о литургијској глаџби био би заиста велики промаšај. И заиста, многи су се у својим интервентима »doticali« глаџбе, али су истicali да ћемо о тој теми чути општније у последњем предвиђеном предavanju *Glazbena umjetnost u liturgiji* које је повјерено dr. Petru Zdravku Blažiću.

Rad simpozija започео је и свакојутро започимао молитвом, углавном *pjevanjem* dijela dnevnog časoslova. Три срећане литургије биле су први religiozno-umjetnički доživljaj. Прве већери је пјевало мјешовити збор хварске катедrale. Постије већере био је концерт на којем су изведени изврни pučki i liturgijski напјеви; пјевали су pučki pjevači »kantaduri« из хварских župa. Били су то углавном напјеви из bogatih обреда коризме i Svetog tjedna, osobito они из познате процесије »за криžen«. Стета што су се у самој једној већери жељели представити сvi и то с više напјева тако да се све отегло. Занимљиво је било слушати напјеве од којих су неки сигурно стари i više stoljeća; lijepo је било видjeti углавном међу старијим пјевачима i младе који вole svoju Crkvu i svoju starinu. Била су то три сата зvučног pregleda povijesti crkvene liturgijske глаџбе otoka Hvara. Preko срећане литургије друге већери пјевало је *Splitski vokalni oktet*; он је заправо predvodio liturgijsko pjevanje na staroslavenskom jeziku. (Прве већере sve je bilo na latinskom jeziku). Након већере u vrlo akustičnoj katedrali *Splitski vokalni oktet* održао је концерт liturgijske глаџбе različitih stilova na latinskom, staroslavenskom i hrvatskom jeziku. Кроз програм је водио i збором je dirigirao mo. Petar Zdravko Blažić. У завршној срећаној liturgiji naglasak је био на pučkom lokalnom pjevanju. То је pjevanje i poradi lijepih hvarske napjeva i po radi sudjelovanja svih nazоčnih vjernika na sve ostalo jak dojam.

U svojem predavanju, nakon kojega se razvila ţiva diskusija, Blažić je говорио о tome što Koncil i по koncilski dokumenti traže od глаџbe u liturgiji, kako on vidi stanje liturgijsko-glažbene prakse kod nas, osobito u Južnoj Hrvatskoj, a i naglasio je da je vrlo važan kako глаžbeni tako i liturgijsko-glažbeni odgoj u prvom redu naših svećenika, a onda i svih ostalih poslenika na tom polju, tj. zborovođa, orguljaša, pjevača, katehistica ... Говорио је о vrijednosti i o funkcionalnosti (još uvijek) našeg tradicionalnog pjevanja, o zborovima, instrumentima, repertoaru, ţansonama ...

Sимpozij o liturgijskoj obnovi u Hvaru bio je dođađaj ne samo za župu i otok Hvar nego za cijelu našu Crkvu. Вjerujemo da će se njegovi plodovi osjetiti u autentičnijem doživljavanju liturgije, kako Crkva i želi.

Petar Zdravko BLAŽIĆ